

Giacomo Di Grassi - Den falska konstens avhandling

Den sanna konsten är redovisad, och allt som man behöver veta för att lära sig den och utveckla ett bra omdöme för tid, fördelar och nackdelar i alla vapenslag.

Det här är falskhetens avhandling, konsten att finta hugg, stötar och att förändra garder.

Den här konsten är till för dem som är förtjusta i att anfalla, inte bara för att såra motståndaren utan även för träningen och tidsfördrivet. Det är i den här konsten både modigt och imponerande att vara skicklig i ens rörelser med kroppen, fötterna, händerna, och röra sig smidigt med handen, armbågen och axeln, när man drar sig bakåt eller flyttar sig framåt, när man har en hög hållning med kroppen och genast byter till en låg hållning, när man snabbt utför hugg och stötar, både vanliga och omvända utan att tänka på tid, övertag, eller avstånd, helt slumpmässigt.

Vissa fäktare, förblindade av sin egen villfarelse tror att dem genom det beteendet är smidigare och mer diskreta än deras motståndare, men sådana dåraktiga idéer gör dem bara arroganta. Bara för att vissa fäktare har lyckats skada sin motståndare med en förfalskad attack så har dem lyckats övertyga sig själva om att de är på den säkra sidan, att motståndaren inte kommer kunna försvara sig mot deras attacker. I själva verket så slutar den attityden oftast i en tragisk död ifall deras motståndare är tapper och förekommer dem med en stöt.

För att man inte ska dö på det viset så är det bäst att bara förfalska sin fäktning när man fäktas i salen, för träningens och tidsfördrivets skull, och när man fäktas för sitt liv så ska man anta att motståndaren är jämlik en själv i både styrka och kunskap, attackera under så kort tid som möjligt samtidigt som man är väl skyddad.

Den ända gången det är klokt att förfalska sin fäktning när man fäktas på liv och död och motståndaren antingen är väldigt långsam eller inte är medveten om konsten.

Förfalskad fäktning med svärdet

Att uppnå seger är inte den slutgiltiga destinationen när man förfalskar sin fäktning i salen utan smidigheten och skickligheten: När man lägger åt sidan all hänsyn till när man är täckt/icke täckt och när man har/inte har övertaget så kan man säga att det finns så många gardar som det finns rörelser med handen och foten. Man kan t.ex. stå i den höga, breda och låga garden, med höger fot antingen framför eller bakom. Man kan bära svärdet med handen både på den högra, och den vänstra sidan med spetsen riktad antingen framåt eller bakåt, man kan exempelvis stå i den låga garden med svärdet antingen riktat framåt eller bakåt med spetsen riktad mot marken.

I alla dessa hållningar så kan man t.ex. förfalska en hög stöt som man fullföljer lågt och tvärt om samt innanför som man fullföljer utanför och tvärt om.

Enligt den metoden så kan man även hugga t.ex. vanligt, omvänt, högt, lågt, på det mest fördelaktiga viset. Man skulle kunna förfalska ett högt vanligt hugg och följa upp med antingen ett vanligt eller omvänt hugg som kan träffa antingen högt eller lågt. Om man skulle förfalska ett omvänt hugg så följer man upp med antingen ett vanligt eller omvänt hugg som träffar antingen högt eller lågt.

När man bär svärdet med spetsen riktad bakåt så ska man förfalska hugg, inte stötar, det tar för lång tid att stöta från den hållningen.

När man fäktas med bara ett svärd så brukar man ofta slå åt sidan svärdets spets med handen, därför så ska man vara beredd på det och så fort motståndaren gör det så låter man sitt svärd fara åt det hållet som motståndaren slår det åt så att man tar vara på den rörelsemängden och direkt följer upp med ett fullt hugg mot den lämpligaste luckan. Ett sådant hugg går snabbt, motståndaren kommer inte att vara beredd på det, och även om han hade synat attacken så behöver han tiden att återhämta sig från åtsidosättningen och sedan attackera, den tiden har han inte.

Ett generellt råd angående försvar

I vanliga fall så brukar de flesta fäktare inte bry sig om varken tid eller övertag när det kommer till hur man rör händerna, utan lägger istället all energi till olika sätt att möte

upp motståndarens svärd; så i sådana här fall så är det fördelaktigt att lära sig hur man attackerar och hur man gör det på så kort tid som möjligt.

Motståndarens svärd möter man upp högt, i mitten eller lågt, och i alla dem lägena så står man antingen innanför eller utanför, högt eller lågt, många fäktare brukar dessutom stå i en låg hängande hållning i försvar till stötar och nedstigande hugg.

Från den hållningen, när man har lyft upp svärdet korsande (*thwarted*, alltså tvärs över) med spetsen riktad ner för att parera motståndarens hugg så ska man inte återhämta svärdet underifrån utan istället så vänder man handen och hugger mot den nedre luckan på motståndaren som inte är täckt.

Men om man möter ett omvänt hugg eller en stöt och man bär svärdet högt, utanför, utan att det vilar i ett hängande läge så är det säkrast att man tar ett steg fram och greppar tag om motståndarens svärd. Detsamma kan man göra även när man är utanför, både i ett lågt läge och i ett mittenläge. Men om man istället skulle stå innanför så ska man inte försöka på sig ett grepp, utan istället så undviker man motståndarens attack, vänder handen och hugger motståndaren över ansiktet, direkt efter hugget så återhämtar man svärdet i den breda garden genom att dra tillbaka foten.

Om man skulle befinna sig lågt och har parerat motståndarens hugg antingen med långa eller korta eggen så ska man direkt efter den pareringen undvika motståndarens stöt samtidigt som man hugger mot benen. Det är dessutom en generell lag att kroppen ska vara så långt bort från motståndaren som möjligt, och alla attacker ska riktas mot den öppningen på motståndaren som är närmast, när motståndaren står i en låg hängande hållning så kan man säkert gå in för att greppa hans svärd vid den första delen, det greppet behöver man utföra både modigt och smidigt, man tar sig fram via raka steg och fångar motståndarens svärd vid den första delen med ens nakna hand, direkt efter så vänder man motståndarens svärd utåt, underifrån så att man tvingar den ur motståndarens hand.

Man behöver inte vara rädd för att fånga motståndarens svärd på det viset med tanke på att man behöver en större rörelse med svärdet för att skära ordentligt. Faran hade i

sådana fall varit att motståndaren hade hunnit dra sig tillbaka och skurit ens hand i den rörelsen, då hade såret blivit djupt. Sådana här attacker ska man utföra med alla vapen, och det finns en generell anfalls princip att observera här, bär alltid kroppen motsatt till hur motståndarens svärd är positionerat, och att alltid attackera under så kort tid som möjligt. I alla hugg med eggen så måste man också komma ihåg att dra tillbaka svärdet så att man skär ordentligt, när man siktar mot mjuka delar, annars har hugget ingen mening.

Förfalskad fäktning med svärd och dolk

Det finns ett större behov av garderna här än med det ensamma enhandssvärdet med tanke på att i det här fallet precis som med det ensamma enhandssvärdet så bär man svärdet underligt, utan att det täcker en så bra, fast nu så har man en dolk som ständigt är redo att försvara.

I det här fallet så ska man absolut inte lyfta upp båda armarna och därmed lämna kroppen öppen för motståndaren, det hade inte varit i enlighet med varken sann eller falsk konst med tanke på att båda handlar om att övervinna.

Alla gardar som man kan använda med bara ett svärd kan man även använda med svärdet och dolken. När man utövar den falska konsten med två vapen så är det bäst att jobba defensivt med det ena och offensivt med det andra, och när man då attackerar så kan man attackera till och från olika gardar, och i var och en av dem så kan man förfalska attacker genom att exempelvis finta en stöt och fullfölja med en stöt eller ett hugg eller finta ett hugg och fullfölja med ett hugg.

I alla dessa fintar så ska man alltid fullfölja attacken mot andra luckor än dem som man fintar mot. Om man t.ex. skulle förfalska en övre stöt så fullföljer man den lågt, om man förfalskar en attack innanför så fullföljer man den utanför, om man förfalskar ett övre hugg så fullföljer man det lågt, om man förfalskar ett vanligt hugg så fullföljer man med ett omvänt hugg, om man förfalskar ett vanligt hugg så kan man också fullfölja med ytterligare ett vanligt hugg fast något annorlunda.

Att jobba med förfalskade attacker är svårt, och något som man måste vänja sig vid, att attackera med spetsen, eggen, högt, lågt, vanligt, omvänt, innanför och utanför.

Vissa fäktare brukar ju exempelvis flytta på dolken så att den inte täcker en längre, för att provocera motståndaren till att attackera så att man kan parera den attacken och själv följa upp med en lämplig attack.

Dolken är det inte lika lätt att använda förfalskad fäktning med, den är ofta inte ens ett hot för motståndaren. Det finns däremot en desperat teknik då man kastar dolken mot motståndarens ansikte, och om motståndaren skulle parera dolken eller undvika den (när man kastar dolken såhär så är det oftast för att locka fram just det defensiva beteendet hos motståndaren, inte nödvändigtvis för att skada) så ska man smidigt följa upp med en lämplig attack så fort motståndaren släpper sin gard.

Försvaret med svärd och dolk mot den förfalskade fäktningen

De förfalskade attackerna kan man försvara sig mot med både svärdet och dolken, och då behöver man inte bry sig om att hålla dolken på sin sida och svärdet på sin (som i den sanna konsten), för i den här konsten så bryr sig inte fäktare om övertag, tid (tempo) eller avstånd, för när man bara tränar så räknas en träff som seger och det är därför som man i den falska konsten bara träffar lite lätt via den kortaste sträckan.

När det kommer till fasthållandet när man fångar motståndarens svärd så brukar många kasta dolken och använda deras bara hand, men det vårdslösa beteendet ska man inte ta till utan istället så utför man fasthållandet med dolken och svärdet tillsammans. När motståndarens övre hugg eller stöt kommer så möter man upp motståndarens svärd, utanför mot den tredje eller fjärde delen av hans svärd, och med dolken innanför mot den första eller andra delen, när man har fångat motståndarens svärd på det viset så vänder man det hårt utåt med dolken samtidigt som man håller det fast med svärdet riktat mot motståndaren, man vrider alltså svärdet ur motståndarens grepp via en cirkulär rörelse.

Förfalskad fäktning med svärd och rock

Om man vill lära sig att fäktas och fintas smart med rocken så behöver man redan ha goda kunskaper om de grundläggande sätten att använda den på, hur man bäst virar den runt armen, för att dra nytta av rockens storlek, hur man använder den för att parera, attackera och hindra motståndaren, för det är inte alltid som folk fäktas med rocken virad runt armen så om man är en klok fäktare så tränar man på alla möjliga olika sätt att använda rocken på.

Det finns två specifika metoder att använda rocken på, när man har den virad rund armen och när man har den löst.

När man bär den virad runt armen så kan man närma sig motståndaren utan att vara beväpnad, därifrån så ska man greppa tag om rocken vid kragen, dra den över huvudet och kasta den rakt på motståndaren så att han blir förblindad och förhoppningsvis trasslar in sig. Direkt efter kastet så kan man rusa in och kasta omkull motståndaren eller avväpna honom.

Man kan via ett annat sätt använda motståndarens rock för att få övertaget, man tar tag om båda sidorna på motståndarens rock ungefär vid kragen så att rocken fungerar som en snara runt motståndarens nacke, därifrån så ska man dra motståndaren mot sig samtidigt som man slår motståndaren i ansiktet med den lediga handen och direkt efter det så bryter man nacken av motståndaren.

Det finns många andra sätt som man kan använda rocken på för att vinna, när man har rocken runt armen och svärdet i den andra handen så kan man ju sätta attacker åt sidan med rocken, man kan även finta att man kastar rocken mot motståndaren och att man sedan faktiskt kastar den, fast den metoden är riskabel med tanke på hur lång tid det tar.

Om man vill kasta sin rock så kan man göra det med både armen och svärdet, oavsett hur man väljer att kasta den så får rocken inte vara så väl virad runt armen, inte ens två varv, och man ska inte heller hålla den fast i handen utan man ska kunna kasta den snabbt och enkelt.

Om man vill kasta sin rock med armen så ska man ta ett steg fram, mot den sidan som rocken är på, men innan man gör något av det så ska man skapa en bindning med motståndarens svärd så att man kan gå fram utan fara.

I varje tillfälle så ska man stå utanför, och när motståndarens stöt eller hugg kommer så ska man först parera det och sedan direkt efter så tar man ett steg fram och kastar rocken hur man än håller den eller om man bär den över axeln. I den ordningen så är det säkert att kasta rocken.

Om man vill kasta rocken med svärdet så kan man välja att göra det med antingen eggen eller spetsen.

När man ska kasta rocken med spetsen så kan man gå från den låga garden med höger fot bakom så att rocken är framför svärdet, här håller man den vikt över armen, inte virad. Från den hållningen när svärdet är dolt bakom rocken så lägger man rocken över svärdets spets och tar ett steg fram med höger fot så att man kan kasta den linjärt mot motståndarens ansikte, direkt efter så följer man upp med en attack mot den lämpligaste luckan.

När man ska kasta rocken med eggen så kan man stå i den låga garden på vänster sida med spetsen riktad bakåt så att man bär rocken över svärdet, vikt över armen så att man lätt kan lägga över rocken på svärdet när man förfalskar ett omvänt hugg, kasta den mot motståndarens ansikte och direkt följa upp med ett hugg mot den lämpligaste luckan.

Det finns givetvis många andra sätt att förfalska fäktningen på med svärdet och rocken, men ovanstående exempel är en bra grund som man kan utveckla på många olika sätt.

Förfalskad fäktning med svärd och bucklaren, den fyrkantiga skölden och den runda skölden

De här tre sköldarna bär man med knytnäve greppet där sköldarmen är utsträckt mot motståndaren. Med den runda skölden så är det lätt att parera både hugg och stötar, med den fyrkantiga skölden så är det lätt att parera hugg, med bucklaren så är det lätt

att parera stötar, den fyrkantiga skölden är osäker när det kommer till stötar och bucklaren är osäker när det kommer till hugg, den är dessutom rätt osäker själv så den behöver ofta stöd från svärdet, det är svårt att parera hugg med bucklaren och få svärdet att stanna kvar i kontakt med bucklaren så när man ska hugga mot bucklaren så ska man hugga tvärs över (förbi kanske), antingen över eller under bucklarens diameter så att man kan vända och hugga mot antingen ansiktet eller låren.

När det kommer till den förfalskade fäktningen med dem här tre vapenkombinationerna så har man lika goda möjligheter att attackera som med det ensamma svärdet fast i det här fallet så har man ju en sköld. Om man jobbar korrekt med skölden så kan man förhindra motståndaren så att han förlorar tid till att attackera medan man parerar korrekt och direkt följer upp med attacker.

Det finns ett specifikt sätt att förfalska fäktningen på med dessa vapenkombinationer, och det är att hålla skölden utsträckt från kroppen så att man visar sig öppen för motståndaren. Därifrån så kommer motståndaren troligtvis att anfalla och då, när man har provocerat fram den attacken man ville ha så parerar man med skölden samtidigt som man följer upp med en attack mot den lämpligaste luckan med svärdet så att man hindrar motståndaren och därmed sparar tid.

Ovannämnda tekniken däremot är lättare att utföra med den fyrkantiga skölden med tanke på att man lättare möter upp attacker den fyrkantiga skölden än med bucklaren och den runda skölden, just för deras runda form och bucklarens storlek, så om man vill använda förfalskad fäktning på detta vis med bucklaren eller den runda skölden så krävs det att man är väldigt bra på att möta upp attacker med dem.

Eftersom man nu fäktas med två vapen, ett för att försvara med och ett för att attackera med så behöver man tänka på att inte direkt följa upp med en ny attack efter finten förrän man är säker på att motståndaren inte kan skada en innan man har attackerat och återhämtat sig, man måste se till att man stör både hans svärd och sköld.

Motståndarens sköld är ju bunden till den sin gard medan svärdet är fritt och ohindrat, om man förfalskar en stöt så behöver man se till att skapa en bindning med

motståndarens svärd eller minst sagt ser till att förfalska attacken nära motståndarens svärd så att man håller det upptaget. Om man hade fullföljt attacken när motståndarens svärd var fritt så hade risken varit stor att det blivit en dubbelträff, eller att motståndaren förekommer en under tiden man fullföljer den förfalskade attacken. Samma regel gäller även när man förfalskar hugg, man måste få motståndaren till att parera med svärdet så att man kan gå fram och fullfölja attacken på det lämpligaste sättet utan fara.

Ett råd gällande försvaret med den runda skölden mot den förfalskade fäktningen

När man fäktas med svärdet tillsammans med någon av de tre sköldtyperna så kan man förfalska fäktningen genom att finta hugg, finta stötar, förändra garder och visa öppningar.

I försvar mot förfalskad fäktning med eggen (alltså hugg) från knät och upp så förtrycker man motståndarens svärd med skölden, direkt efter så stöter man underifrån mot den lämpligaste luckan. Om det däremot skulle komma hugg från knät och ner så ska man parera dem med den korta eggen på svärdet oavsett ifall det är ett vanligt hugg eller ett omvänt hugg så att man kan skära motståndaren över benet med den långa eggen utan att ta något steg eller förflytta kroppen, ett sådant kort hugg tar snabbt upp fart.

Övriga hugg och stötar, både höga och låga ska man parera med svärdet och skölden tillsammans, med svärdets spets riktat mot motståndaren och så fort man har parerat motståndarens attack med den korta eggen så skär man motståndaren över antingen ansiktet eller benen.

Men om man däremot skulle möta upp motståndarens svärd med den långa eggen så behöver man vända handen samtidigt som man hugger mot motståndarens ansikte eller ben.

Att attackera och försvara sig på det här sättet är något som man främst gör med svärd och någon av de tre sköldtyperna, för att när man möter upp motståndarens attack och sedan följer upp med en attack, så kommer man att befinna sig innanför motståndarens

svärd och sköld och då kan man attackera säkert innan motståndaren hinner återhämta sig.

Men om någon skulle fråga varför man använder den här typen av attack, med tanke på att den bär lite kraft och därmed är svag? Så förklarar Giacomo att visst, attacken ifråga är svag men det hade bara varit fallet om man hade använt ett vapen med kortare egg, typ en yxa. Men om man däremot använder ett bra svärd med en lång klinga enligt det tidigare nämnda viset så kan man skära fördelaktigt, så fort som man hittat motståndarens svärd, och särskilt mot de kroppsdelarna som är köttiga och fulla med inälvor.

Så när man förfalskar sin fäktning eller när man blir utsatt för förfalskad fäktning så ska man möta upp motståndarens attacker med svärdet och skölden tillsammans, och så fort man möter upp motståndarens svärd så skär man honom över antingen ansiktet eller benet, inifrån, utan att tänka på att återhämta svärdet så att man kan följa upp med antingen stötar eller större hugg, om man vill försvara sig samtidigt som man parerar så är det här den kortaste vägen att gå.

Men om motståndaren visar en lucka och lockar en till att attackera, för att han vill slå åt sidan ens hugg eller stöt, så kan man vänta med att attackera tills ens svärd är närmare motståndaren än tvärtom, för om man hugger och är för långt bort så måste man återhämta sitt svärd, undvika motståndarens attack och direkt följa upp med en attack mot den lämpligaste luckan. Det är lätt hänt att man förlorar tid och energi i sådana utväxlingar när man rör sig snabbt utan att använda skölden till något med tanke på den runda sköldens och den fyrkantiga sköldens tyngd.

Men om man nu skulle befinna sig nära motståndaren med svärdet så är det lämpligast att inte finta, utan istället attackera den lämpligaste luckan innan motståndaren hinner göra något, den här typen av kontring är dock inte enligt den falska konsten utan mer likt den sanna.

[Förfalskad fäktning med två svärd](#)

När man fäktas med två svärd så har man en väldigt stor frihet när det kommer till attacker, större än med någon annan vapenkombination. Man kan dessutom fäktas från ett oändligt antal gardar när man har två svärd, och alla hållningar förutom två är säkra, två som ständigt är utanför.

Att stå med båda svärden pekandes bakåt är inte att rekommendera, inte heller att stå med svärden i en hög hållning, med tanke på hur svärdens vikt kan trötta ut en.

När man förfalskar fäktningen med två svärd så kan man anta höga gardar, låga, breda, förändrade, nedsatta, och alla de gardar som är mixade, exempelvis:

- Hög gard med ena svärdet och bred gard med det andra svärdet.
- Låg gard med det ena svärdet och bred gard med det andra svärdet.
- Hög gard med det ena svärdet och låg gard med det andra svärdet.
- Två låga gardar.
- Två breda gardar.

De två sistnämnda garderna (när han säger "de två sistnämnda" så tror jag att han menar två breda gardar och inte de två breda garderna och de två låga, för i den sanna konsten så använder man de två låga garderna (både den när man håller svärden ihop och när man håller svärden något isär) ofta) är dock lika riskabla som dubbel hög gard så använd inte dem heller.

Man kan också stå i gard med en svärdspets pekandes fram och en svärdspets pekandes bakåt, det här kan man träna på att använda på många olika sätt med tanke på hur många rörelser man kan göra med händerna, fötterna, och hela kroppen. Bara en simpel rörelse med exempelvis foten kan förändra en gard.

I alla gardar så kan man förfalska fäktningen genom att stänga och öppna luckor i försvaret. Det sättet är stilrent och typiskt när det kommer till fäktning med två svärd, att överlista, att finta en attack med ett svärd och direkt efter fullfölja attacken med antingen det första svärdet, eller det andra. Man kan också visa en lucka med det ena

svärdet och när motståndaren anfaller den luckan så parerar man med antingen det första svärdet eller det andra svärdet samtidigt som man attackerar med antingen det första eller det andra svärdet, liknande anfallsmetoder och kontringar har man (fram till skrivande stund står det i manuskriptet) aldrig kunnat ta till med andra vapen.

Med andra vapenslag så är det farligt att fintas på det här viset, för när man bara har ett vapen så betyder det att man kommer att förlora tid (du spenderar två drag istället för ett(två tempon ifall vi ska vara petiga med språket)) med tanke på att man behöver finta en attack och sedan fullfölja attacken med samma vapen, men i fäktning med två svärd så har båda svärden jämn styrka när det kommer till attack och försvar, man kan finta en attack med det ena svärdet samtidigt som man kan attackera med det andra svärdet.

Är man tillräckligt duktig på att förfalska fäktningen med två svärd så kan man t.o.m. attackera med båda svärden samtidigt, man kan skicka iväg två stötar eller två hugg, antingen vanliga hugg eller omvända eller både och.

Tränar man bara för träningens och sportens skull så ska man helst attackera med det ena svärdet och parera med det andra. När man möter en fäktare som använder två svärd så kommer han attackera via antingen spetsen eller eggen, den attacken ska man parera med tanke på hur kraftfull den blir, och när man då parerar så ska man använda det främre svärdet och all styrka man har i armen.

Det främre svärdet som man har parerat med kommer inte att få vidare stöd från respektive fot via ett nytt steg för att kunna attackera så därför tar man ett steg med den andra foten och attackera med det andra svärdet. Samma fördelar/svagheter gäller både motståndaren och en själv.

Så när man står med höger fot framför, i vilken gard som helst så kan man förfalska attacker på följande vis:

- Finta en attack med det främre svärdet och träffa motståndaren med det främre svärdet.

- Finta en attack med det bakre svärdet och träffa motståndaren med det bakre svärdet.
- Finta en attack med det ena svärdet och träffa motståndaren med det andra svärdet.

Dem tre metoderna är typiska när det kommer till förfalskad fäktning med två svärd, det fungerar inte likadant med något annat vapenslag. Men man måste vara försiktig och komma ihåg att när man förfalskar en attack med det ena svärdet och vill fullfölja attacken med just det svärdet så ska man bära det andra svärdet med spetsen riktad mot motståndaren. När motståndaren parerar både finten och den sanna attacken från det första svärdet så lämnar han sig öppen för det andra svärdet som hotade honom från början.

Kom ihåg den lagen när det kommer till fäktning med två svärd, att ett av svärden alltid ska vara riktat mot motståndaren, för att hindra honom, så att det aldrig är säkert för honom att komma närmre. Han kommer då också att börja fintas, antingen via ett hugg eller en stöt, med det ena svärdet eller med det andra svärdet, och han kan välja vilket av svärden som han fullföljer attacken med.

Men för att verkligen behärska den här typen av fäktning så krävs det ett extremt bra omdöme, när man fintar så ska man direkt kunna se vart motståndaren är öppen och direkt föra det närmaste svärdet till den luckan och attackera på det säkraste sättet.

Ett starkt och säkert sätt att attackera är ju att finta med det främre svärdet, antingen via en stöt eller via ett hugg, och inte bara en gång utan flera gånger, kontinuerligt, ovanifrån, underifrån, ibland med en stöt och ibland med ett hugg, just för att förblinda motståndarens båda svärd och hålla honom upptagen så att när en öppning visar sig så närmar man sig och attackerar med det bakre svärdet, alltid samtidigt som man tar ett steg fram.

Att däremot finta med det bakre svärdet utan att ta något steg fram är inte en bra idé, för svärdet är så långt bort från motståndaren så att det inte utgör något hot mot

honom, och då öppnar inte finten den luckan som den normalt sett gör. Därefter så kan man inte fullfölja attacken med varken det bakre svärdet eller det främre svärdet eftersom motståndaren inte är besvärad eller hotad.

Det som man skulle kunna göra när man förfalskar fäktningen med det bakre svärdet är att finta antingen en stöt eller ett hugg samtidigt som man tar ett steg fram, när motståndaren rör sig för att parera den attacken så fullföljer man sin attack mot en ny lucka som motståndaren visar när han blir tvingad till att parera.

Det här är en generell regel för fäktning med två svärd, att när man fullföljer en attack efter en fint så måste det vara från det svärdet som är närmast, så om man har fintat ett hugg med det främre svärdet och vill fullfölja med samma svärd så behöver man inte ta något steg, men om man vill fullfölja attacken med det bakre svärdet så måste man ta ett steg fram.

Om man fintar med det bakre svärdet så tar man ett steg fram samtidigt som man fullföljer attacken, men om man inte vill tvinga hem den, eller om motståndaren går ut för att parera så ska man omedelbart attackera igen med samma svärd, hugg eller stöt mot antingen höga eller låga luckor, på det sättet som är lämpligast för situationen.

Ett råd gällande försvaret mot den förfalskade fäktningen med två svärd

För träningens och sportens fäktning i salen så kan man stå i vilken hållning som helst för att överlista motståndaren, står motståndaren i en hög gard så kan man ju stå något annorlunda, kanske i en låg eller bred gard.

Men det hade varit både mer intressant att se, och mer fördelaktigt för fäktaren, att motsätta sig motståndaren med en liknande gard, med en liknande hållning, högt som lågt och med samma fot fram som motståndaren.

För när man tillämpar den principen så kommer inte motståndarens fintar kunna göra båda ens svärd upptagna, men även om motståndaren gör det så parerar man både de förfalskade och de sanna attackerna med det främre svärdet, håller man det högt så

låter man bara spetsen falla så att man täcker den höga luckan som man vänder svärdet åt.

Därför ska man komma ihåg de här reglerna:

- När man står emot motståndaren så kan man lura honom genom att fäktas från samma gard.
- Parera alla attacker med det främre svärdet.
- Så fort man har parerat motståndarens fint, stöt eller hugg med det främre svärdet så tar man ett brant steg fram samtidigt som man stöter mot den lämpligaste luckan med det bakre svärdet, man kan också hugga mot motståndarens ben eller hugga omvänt tvärs över motståndarens armar eller ansikte, ett sådant hugg bygger lätt upp snabbhet, och motståndarens främre svärd är dessutom upptaget, så han får det svårt att attackera med det bakre svärdet med tanke på det branta steget som tog en ur den raka linjen.

Så när man möter upp motståndarens svärd med det främre svärdet så följer man upp med ett brant steg och attackerar den lämpligaste luckan med det bakre svärdet, och i det här fallet så behöver man inte vara rädd för motståndarens bakre svärd med tanke på att man efter det tidigare nämnda steget befinner sig utanför centerlinjen, men även om motståndaren hinner fram med det bakre svärdet så är han tvungen att använda det för att parera.

Förfalskad fäktning med tvåhandssvärdet

När det kommer till den förfalskade fäktningen med tvåhandssvärdet så ska man hantera det likadant när man möter en motståndare som när man fäktas mot fler. Man rör handtaget smidigt och låter spetsen och eggen skapa dem stora cirkulära rörelser som svärdets form och tyngd kräver.

Man ska också förstå att segern inte ligger inom en viss attack eller teknik utan inom det aktiva och smidiga framförandet av vad det nu är man gör. Därför kan man givetvis

forma många olika gardar när man fäktas med tvåhandssvärdet, men det går inte att nämna alla, utan istället så tränar man på sex stycken, de vanligaste. Den första garden är den höga, den andra garden är den breda, den tredje garden är den låga, dessa tre gardar från både höger och vänster sida blir sex stycken totalt:

- När man står i den höga garden så bär man svärdet och armarna högt upp och en bra bit ut från kroppen, med svärdets spets riktad mot kors-handens sida, så om höger fot är fram, och höger hand håller svärdet närmast parerstången så ska svärdets spets luta lite åt höger. Det finns en till hög gard, motsatt till den första där man korsar armarna och lutar svärdets spets åt vänster.

Notera att från den höga hållningen, oavsett vilken sida man håller svärdet på så ska spetsen peka neråt.

- Den breda garden utformas genom att man håller armarna rakt ut åt sidan av bröstkorgen, därifrån så kan man också hålla svärdet på andra sidan av kroppen med korsade armar.
- Den låga garden utformas genom att man håller svärdet lågt med spetsen riktad uppåt, därifrån så kan man också hålla svärdet på andra sidan av kroppen med korsade armar.

Man kan även fäktas ifrån andra gardar t.ex. genom att hålla svärdet högt med spetsen vänd bakåt för att kunna hugga nedstigande, eller att man håller svärdet lågt med spetsen vänd bakåt för att kunna hugga stigande

I dem garderna (med spetsen riktad bakåt) så är det inte så lönsamt att förfalska fäktningen, men om det är någon fint som är värd att använda så är det huggets; men inte ens dem är säkra att använda med tanke på att det tar så lång tid att först förfalska ett hugg och sedan fullfölja med ett nytt hugg, därför bör man inte förfalska hugg från tvåhandssvärdet, det hade inte heller varit klokt att förfalska ett hugg och fullfölja med en stöt med tanke på att rörelsemängden som man bygger upp i hugget tar armarna bortom sin styrka och hindrar en från att stoppa det, räta upp svärdet och stöta.

Så i den förfalskade fäktningen med tvåhandssvärdet är det stötens fintar man tränar och utövar. Direkt efter att man har fintat en stöt så följer man upp med antingen ett vanligt hugg eller ett omvänt hugg, eller en stöt mot en annan lucka, motsatt till den man fintade mot.

Om man däremot vill finta ett hugg eller är tvungen till att finta ett hugg så kan man göra det med den korta eggen, direkt efter den finten när armarna är korsade så vill man ju fullfölja med ett hugg mot den andra sidan samtidigt som man tar ett steg fram. Om man skulle befinna sig i en annan gard där armarna inte är korsade så fullföljer man attacken mot den andra sidan av kroppen samtidigt som man tar ett steg fram med respektive fot. Finta åt vänster och fullfölj åt höger samtidigt som man tar ett steg fram med höger fot, finta åt höger och fullfölj åt vänster samtidigt som man tar ett steg fram med vänster fot.

Om man skulle finta en stöt från någon av dem garderna så gäller givetvis samma regler när det kommer till fotarbete.

Direkt efter den förfalskade stöten så fullföljer man med ett hugg, man vill helst fullfölja med ett hugg efter en förfalskad stöt just för att hugget bär mer kraft. Risken är bara att motståndaren ska förekomma en under tiden man hugger med tanke på hur lång tid ett hugg tar att utföra i jämförelse med en stöt, så om man vill hugga motståndaren utan att han ska kunna förekomma en så förfalskar man först en stöt och fullföljer sedan med ett vanligt hugg eller ett omvänt hugg, beroende på vilken sida stöten är på, den stöten ska man sträcka ut så långt man kan, och kraftfullt som om det vore en sann attack, så att motståndaren tvingas försvara sig och inte synar finten.

Om motståndaren skulle undvika hugget som kommer efter den förfalskade stöten via ett brant steg så ska man (så fort man fattar att hugget var förgäves) fullfölja huggets cirkel tills spetsen är riktad bakåt så att man snabbt och smidigt kan återhämta sig i den höga garden (eller annan lämplig gardposition), I den rörelsen så måste man komma ihåg att inte dra en full cirkel med händerna över huvudet, det räcker att spetsen kommer till den punkten att den är riktad bakåt, därifrån så låter man svärdet färdas via

sin kompass till den höga garden, och när man väl har återhämtat sig så är man redo att antingen anfalla igen eller försvara sig på det mest fördelaktiga viset.

Försvaret mot den förfalskade fäktningen med tvåhandssvärdet

En fäktare måste vara modig för att stå i försvar mot tvåhandssvärdet, så att man inte antar att det inte går att kontra de starka attackerna, glömmet av att tänka på tid, och flyr.

När man står emot en motståndare som också använder ett tvåhandssvärd så ska man stå i den låga garden, och när den förfalskade stöten kommer så ska man slå motståndarens svärd åt sidan, ifall det är så nära så att det skulle kunna träffa. Direkt efter den åtsidosättningen så stöter man motståndaren i ansiktet, eller så hugger man motståndaren över armarna utan att lyfta upp armarna i en full cirkel.

De förfalskade stötarna är mer till för att hota motståndaren än att faktiskt göra någon skada, man förfalskar en stöt för att motståndaren ska rygga tillbaka, då (när man har räknat ut att man är tillräckligt nära) följer man efter med ett steg och hugger mot den lämpligaste luckan, om motståndaren däremot skulle finta en stöt så kan man kontra det genom att först strunta i att tvinga åt sidan motståndarens svärd och när han fullföljer sin attack så stöter man honom under tiden det tar för honom att hugga.

Om man däremot skulle stå emot en fäktare som har ett tvåhandssvärd när man har ett enhandssvärd eller en dolk så kan man slå stöten åt sidan och sedan återhämta sig, men om det hade varit ett hugg så ska man förekomma motståndaren med en stöt så fort man ser att motståndaren lyfter svärdet, om man inte hinner förekomma hugget så ska man parera mot den första delen av hans svärd där hugget bär minst kraft direkt efter så tar man tag om motståndarens kling med den lediga handen samtidigt som man avlägsnar vapnet från bindningen och anfaller.

Fintar med stavens vapen

Förfalskade hugg och stötar, alltså fintar, förekommer oftare med den här typen av vapen än med kortare vapen eftersom båda armarna tillsammans rör sig mer flytande och kontinuerligt än en arm ensam.

Anledningen till varför det är så är för att sådana här vapen är längre så när man hanterar dem så skapar dem en större kompass när det kommer till hugg. Den principen gäller för hugg med tanke på att stötar är linjära. Därför är det bäst att man använder stötens fintar och undviker hugg och huggens fintar, såvida inte omständigheterna kräver det.

I den förfalskade fäktningen med stavens vapen så utgår man från fyra bestämda gardar, tre av dessa med spetsen riktad framåt:

- Den första hållningen är när man riktar svärdets (varför det står "svärd" när vi pratar om stavens vapen vet jag inte) spets mot marken och håller den högra (den bakre) armen högt.
- Den andra hållningen är när man riktar spetsen högt och håller den högra armen lågt.
- Den tredje hållningen är när spetsen och armarna hålls jämnt.

I var och en av dessa hållningar så kan man förfalska attacker utanför som träffar innanför, innanför som träffar utanför, höga som träffar lågt och tvärt om. Men om man ska förfalska en attack innanför som träffar utanför så måste man komma ihåg att skapa en kompass med den bakre foten åt det hållet som den sanna attacken är riktad åt när man träffar motståndaren efter finten.

- Den fjärde hållningen används ofta, och särskilt med billen, det är när man håller vapnet i en hög hållning, med stavens häl framför kroppen.

När man befinner sig i den hållningen så väntar man in motståndaren, så att när han attackerar så parerar man med antingen vapnets häl eller mittensektionen av vapnet,

direkt efter pareringen så följer man upp med ett nedstigande hugg, så snabbt och smidigt som man kan, samtidigt som man tar ett steg fram.

Finten däremot, som man kan använda från den här garden är när man har parerat ett hugg från motståndaren med vapnets häl och tänker följa upp pareringen med ett hugg, om motståndaren höjer sitt vapen för att försvara sig så ska man (under huggets gång) dra in vapnet och direkt stöta undertill mot den lämpligaste luckan samtidigt som man tar ett steg fram. Den här typen av attack fungerar bra utan att påbjuda fara, givet att man utför den snabbt och smidigt.

Man kan även fintas med piken, trots att den inte har så många finesser eller krokar, och att man hellre vill använda den med tapperhet än med falskhet.

Offensivt så har piken bara sin spets och defensivt så har den sin längd, med tanke på det så använder man bara fintar med spetsen.

Man kan bära den hur man vill, på det sätt som passar situationen bäst, exempelvis: Vid pikens häl, vid mitten, något längre bak eller också något längre fram. Det finns också tre bestämda gardar man kan använda:

- Den första garden är när man håller piken riktad mot motståndaren med armarna jämna.
- Den andra garden är när pikens spets är låg.
- Den tredje garden är när pikens spets är hög.

Stötattacker från någon av dessa hållningar, antingen innanför eller utanför, högt eller lågt, ska alltid utföras med bestämdhet mot den luckan som är motsatt till den luckan som man fintade mot, detta samtidigt som man följer efter med den bakre foten åt det hållet som man fört den sanna attacken åt.

När man hanterar piken, både offensivt och defensivt så måste man komma ihåg att det är med den bakre handen som man snabbt och smidigt styr piken med, för den bakåt,

framåt, medan den främre handen inte tjänar något annat syfte än att bära vapnet och stabilisera det.

Försvar mot fintar med stavens vapen

I det här stycket så hänvisar han till försvaret i den sanna konsten, så i försvar till motståndarens fint så parerar man den förfalskade attacken som om det vore en sann attack, och attackerar sedan mot den lämpligaste luckan innan motståndaren spenderar ytterligare en tid till att stöta där han hade planerat från början.

Att när man levererar ens attackerar så ska man föra fötterna, armarna och kroppen så smidigt och ordentligt så att vapnet som man anfäller med täcker en helt.

Den falska konsten är nu redovisad och ett sista tips som man kan ta till sig oavsett vilket vapen man än använder är att om man förfalskar en attack, och det verkar som om motståndaren inte kommer att parera den, och det verkar som om den skulle kunna träffa hem, så ska man även fullfölja den där och då, när man levererar den på ett sådant sätt så att man inte förlorar tid.

Här slutar den falska konstern.

Slut.

V1.1

Mattias Färdigh. - 2017/03